

Armstrong

A hárfa eltűntét megjövendölő
fekete arkangyal

Trombitájához láncolt
Prométheusz

A Kék Madár kávézó

[Kafe Szinaja ptuca...]

A trombitás véres ajakkal tért haza

Egy öreg a pohara fölött szundikál

A lány
unottan könyököl
két ujja között
Credo cigaretta

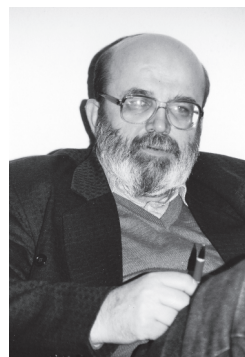
[A könyvek nem pótolják...]

[Knyigi ne zamenyat otca u maty...]

A könyvek nem pótolják apánkat és anyánkat
Feleségünk és fiunk nem pótolja a könyveket

Enyvszagú
zsákutca
ez

1 Vlagyimír Petrovics Burics (1932–1994) orosz költő. Noha folyóiratban még 1955-ben jelentkezett első verseivel, a hazájában egészen 1989-ig nem jelenhetett meg kötete; ezalatt szamizdat kiadványokban, illetve külföldön publikált (verseskötetei a világ húsz országában láttak napvilágot). Magyarra eddig lényegében nem fordították, mindössze az 1970-es években közölte néhány versét egy-két pozsonyi magyar lap. (T. L.)

[A galambok a háztetők patkányai...]

[Golubi krüsi faszadov...]

A galambok a háztetők patkányai

A patkányok a pincék galambjai

Hol az eszme melyért keresztre feszítenének?

X idő

[Gogyina X]

Védőöltözetben és -maszkban
kezemben sugárázsmérővel
megyek
interjút készíteni a földdel

mondd
mi történt
mivel mérgezték meg

halálos beteg vagy
mondd az utolsó kívánságod

nem ismertél fel
most kígyóra hasonlítok

nem ismertelek fel
tested
holdkráter-sebek
borítják

[Érdekes...]

[Intereszno...]

Érdekes
vajon mit csináltam
az idő alatt míg felnőtél?
Mit csináltam?

Talán kenyér után szaladgáltam
nem
követ kőre raktam
s lehet lépcsőket másztam
álltam
öltözködtem
nézelődtem
megszámoltam a visszajárót
hagytam elmenni a városi buszt
ebédhez ültem
eltemettem anyámat
nyolc éve eltemettem anyámat
kenyér után szaladgáltam
milyen különös
egymás mellett élünk
de sosem érsz utol ebben a rohanásban
de én nem várhatlak meg
mert rohanni tudok csak
gyönyörű vagy
de mit kezdjek veled
veled még csak a múltat se sirathatom
és a jövőt sem kémlelhetem reménykedve
amely
egyre
fogy

Integetünk egymásnak
akárha uszonyainkkal
a rohanó villamosok
akváriumában

Tóth László fordítása